

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 83/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. L., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 11/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2007 doručená sťažnosť M. L., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 11/2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 5/03 bol L. L. uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 5 Trestného zákona, prípravu na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1 a § 219 ods. 1 a 2 písm. a) a písm. j) v jednočinnom súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Trestného zákona, pokračujúci trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a zaviazal ho nahradiť škodu poškodenému M. L. (sťažovateľovi) v sume 404 546,67 Sk.

V dôsledku podaných odvolaní obžalovaného, ako aj poškodených bola vec 3. marca 2006 predložená na rozhodnutie o odvolaní najvyššiemu súdu a bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 To 11/2006.

Pretože od uvedenej doby najvyšší súd vo veci nekonal, podal sťažovateľ 23. januára 2007 predsedovi tohto súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda najvyššieho súdu 30. marca 2007 na sťažnosť odpovedal tak, že sa vo veci nekoná, pretože je nedostatok sudcov, sudcovia sú preťažení nápadom vecí, a preto nebol vo veci ešte vytýčený termín ústneho odvolacieho konania.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol :

„Základné právo M. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod sp. zn. 4 To 11/2006.

Ústavný súd prikazuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 11/2006 konal bez zbytočných prietahov v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Ústavný súd priznáva M. L. primerané finančné zadosťučinenie v sume 100.000,- Sk. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ukladá povinnosť vyplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- Sk a uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 7 492,- Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa – JUDr. S. J. (...).“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že 21. novembra 2005 bol rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 T 5/03 uznaný vinným obžalovaný E. L. pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 5 Trestného zákona, prípravu na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1 a § 219 ods. 1 a 2 písm. a) a písm. j) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Trestného zákona, pokračujúci trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Krajský súd zaviazal odsúdeného nahradiť škodu sťažovateľovi (ako poškodenému) v sume 404 546, 67 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ 19. januára 2006 odvolanie najvyššiemu súdu, pretože mu krajský súd nepriznal nárok na úroky z omeškania. Vec je na najvyššom súde vedená pod sp. zn. 4 To 11/2006.

Ústavný súd konštatuje, že dobu nečinnosti v konaní pred najvyšším súdom nemožno považovať za neprimeranú a takú, ktorú by mohol kvalifikovať ako zbytočné prietahy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03).

Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojmom autonómnym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) - napr. I. ÚS 63/00.

Ústavný súd preto sťažnosť, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 11/2006, odmietol ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na to, že podľa jeho názoru, aj keď doterajší priebeh konania označeného súdu nebol celkom bez prietáhov, vo vzťahu k sťažovateľovi, ktorý v konaní vystupoval ako poškodený, nesignalizuje reálnu možnosť porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v konaní v takom rozsahu a intenzite, ktoré by si vyžadovali prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2008